

Jeg kan ogsaa anføre Udtalelser, som det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birke), der var Ordfører for Partiet Venstre, fremsatte. Det ærede Medlem er jo ikke alene en Forgrundsfigur, havde jeg nær sagt, indenfor Partiet Venstre, men sidder tillige inde med en høj militær Stilling. Jeg haaber dog ikke, dette medfører, at den Respekt for Parikronen, som det ærede Medlem nærer, ikke kan finde Udtryk, naar Talen er om militære Spørgsmaal. Det ærede Medlem omtalte bl. a., at man havde nedsat alle Erstatninger og Dagpenge med 15 pCt., hvilket vilde give en betydelig Besparelse. Men saa føjede han til: „For mig er det vigtigste det, at de Satsler, der fremkommer, er forsvarlige, naar man tager Hensyn til det nuværende Prisniveau.“ Det ærede Medlem mente altsaa, at det under Hensyn til Prisniveauet var forsvarligt at nedsætte Understøttelserne til de ulykkesforsikrede med 15 pCt.

Under Behandlingen af Aldersrentelovforslaget fremkom der Udtalelser i samme Retning. Den højtærede Indenrigsminister begyndte med at sige: „Den Opgave, som i første Række foreligger for den nuværende Regering, er jo at faa tilvejebragt en Nedsættelse af Statens Udgiftsbudgetter, saaledes at man derigennem i saa stort et Omfang, som de forhaandenværende Forhold muliggør det, giver Udtryk for, at Kronen har genvundet sin fulde Værdi“ — den højtærede Minister siger udtrykkelig: sin fulde Værdi — „og dermed aabner Mulighed for, at Skatteydernes Byrde i nogen Maade lettes.“ Og saa føjer han til: „Under Bestræbelserne herfor har det selvsagt ikke været muligt at gaa uden om Sociallovgivningen i al Almindelighed.“ Jeg forstaa dette som et Hjertesuk fra Indenrigsministeren, fordi man har været nødt til at slaa ind paa en Nedskaering af Udgifterne til den sociale Lovgivning, og jeg vilde finde det naturligt, om dette Hjertesuk ogsaa gav sig Udslag i, at man gik til en Nedsættelse af de Udgifter, som der er Tale om i det Lovforslag, den højtærede Forsvarsminister har fremsat. Men saadan synes det ikke at være. Det synes tværtimod, som om man har styret direkte imod den sociale Lovgivning og glemt et vigtigt Led i den Kæde, som den højtærede Sundhedsminister omtalte.

Partiet Venstres Ordfører, det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), pointerede Nødvendigheden af Besparelser meget stærkt. Han sagde: „Et andet Hovedformaal, som Lovforslaget har fælles med en hel Del andre større Lovforslag, vi behandler her paa Rigsdagen, er jo det at

bringe de offentlige Udgifter ned eller med andre Ord at lade Kronens øgede Værdi eller større Købeevne faa Udtryk i vore Udgiftslove. Det er et Formaal, som navnlig i det sidste Aar er kommet i Forgrunden; det er et af de Krav, som Tiden stiller, og som ikke lader sig afvise.“ Det lader sig ikke afvise, siger det ærede Medlem; Kronens øgede Værdi maa man være opmærksom paa, og man maa tage Konsekvenserne deraf. „Der er jo ogsaa paa dette Omraade Grund til at tage Hensyn til Pengenes øgede Værdi“, fortsætter det ærede Medlem, „idet den samme Kapital nu yder en større økonomisk Betryggelse, ogsaa for de gamle Mennesker, der her er Tale om, end Tilfældet var under det høje Prisniveau — og det samme gælder med Hensyn til Indtægten.“ Det er stadig det samme, der gaar igen, at man skal have Respekt for Parikronen, og at det maa komme til Udtryk i den sociale Lovgivning.

Det er imidlertid ikke alene Partiet Venstre, der ser saaledes paa Sagen. Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at citere en Udtalelse af Ordføreren for det konservative Parti, det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller); for man maa efter min Opfattelse ogsaa fra konservativ Side give sin Tilslutning til de Tanker, jeg har fremsat i mit Ændringsforslag, hvis man vil tage Konsekvenserne af sine Udtalelser. Det ærede Medlem sagde: „Vi har, som det ogsaa er omtalt tidligere, faaet en Guldkrone i Stedet for en Papirkrone, det betyder større Købeevne, og Priserne paa Nødvendighedsartikler, Fødevarer o. s. v. er betydelig lavere. Det er dermed ogsaa givet, at Renten kan gaa ret betydeligt ned, uden at Kaarene bliver ringere for de gamle. Saaledes som Forslaget foreligger, vil jeg hævde, at det, naar Hensyn tages til Kronens Købeevne nu og i 1922 og Priserne paa de vigtigste Næringsmidler, ingen Forringelse betyder, tværtimod.“ Det skulde altsaa være saaledes efter det ærede Medlems Mening, at efter den Nedsættelse, der finder Sted, er de gamle bedre stillede.

Jeg kan ikke tro andet end, at man vil tage Konsekvensen af de mange Udtalelser, jeg her har nævnt, og skal i denne Forbindelse minde om, at da vi forleden havde Arbejdsløshedsforslaget til Behandling, erklærede den højtærede Indenrigsminister, at det, som det drejede sig om, var, at man paa alle Omraader tog Konsekvenserne af Parikronen — paa alle Omraader, sagde Indenrigsministeren. Jeg kan, som sagt, ikke tænke mig andet end, at de to Partier vil være med til at tage Konsekvenserne af de Anskuelser, de med saa stor Styrke gjorde